

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 marca 2017 roku

Pozwem z dnia 10 listopada 2015 roku wniesionym do Sądu Rejonowego w G. W., sprecyzowanym pismem z dnia 02 grudnia 2015 roku, powód R. B. wniósł o zasądzenie od pozwanej C..pl S.A. z siedzibą w W. kwoty 8.800 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia następnego po dniu doręczenia pozwu pozwanemu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania wskutek niewykonania przez pozwaną zobowiązania wynikającego z przyrzeczenia publicznego złożonego przez pozwaną oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pozew k. 2, pismo powoda k. 118)

W uzasadnieniu powód wskazał, że wziął udział w konkursie organizowanym przez pozwaną (...) aktywny, jedź skuterem na wakacje”. Warunki konkursu, w tym ewentualne podstawy wykluczenia, zostały określone w regulaminie. Powód wykonał zadanie konkursowe polegające na tym, aby w okresie trwania konkursu wykonać jak największą liczbę transakcji poprzez użycie do płatności bezgotówkowej karty debetowej R. P.. W rankingu opublikowanym przez pozwaną z dnia 16 czerwca oraz 30 czerwca 2015 r. numer identyfikacyjny powoda widniał na liście uczestników konkursu bez jakichkolwiek uwag, natomiast w rankingu z dnia 31 lipca 2015 r. obok jego numeru identyfikacyjnego widniała adnotacja o odrzuceniu transakcji przez Bank. Powód podniósł, iż spełnił wszystkie warunki konkursu określone w regulaminie oraz nie dopuścił się jego naruszenia, a powyższa adnotacja pozwanego nie była przewidziana w regulaminie konkursu. W związku z zaistniałą sytuacją powód wniósł reklamację dotyczącą przebiegu konkursu. Powód wskazał, iż w odpowiedzi na reklamację pozwany stwierdził, że wykonane przez powoda płatności nie spełniały kryterium rzetelności i nie były realnymi, faktycznie istniejącymi zobowiązaniami finansowymi oraz zarzucił powodowi niedozwolone multiplikowanie transakcji w celu zdobycia nagrody. Powód podniósł, że zarzut pomnażania transakcji w celu zdobycia nagrody jest nieumocowany w regulaminie konkursu i nie może stanowić podstawy do wykluczenia powoda z tego konkursu. Wskazał również, że dokonane przez niego transakcje doładowań komórkowych były zgodne z regulaminem konkursu. Powód wskazał, że liczba wykonanych przez niego transakcji trzykrotnie przewyższyła liczbę transakcji dokonanych przez osobę, której przypadła główna wygrana w konkursie w związku z czym to on był niewątpliwym zwycięzcą konkursu, a jego eliminacja z uwagi na dużą liczbę wykonanych transakcji jest bezzasadne. Powód przyznał, że nagroda w postaci skutera była motywatorem do przeprowadzenia przez niego tak dużej liczby transakcji i wskazał, że pozwany, ustanawiając tak atrakcyjną nagrodę, mógł przewidzieć, że osoby biorące udział w konkursie poświęcą cały czas trwania konkursu na działania intencjonalnie skierowane na wygraną, co jednocześnie nie może stanowić przesłanki eliminującej je z konkursu.

(pozew k. 2-4).

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 grudnia 2015 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że w czerwcu 2015 r. zorganizował ogólnodostępny konkurs „C. Bonus – Bądź aktywny, jedź skuterem na wakacje”, w którym powód wziął udział. Pozwany podniósł, że powód został zdyskwalifikowany, zaś decyzja o dyskwalifikacji powoda została podjęta w oparciu regulamin konkursu oraz raporty doręczone pozwanej przez współorganizatora konkursu (...) Bank (...) S.A. Decyzja ta była uzasadniona z uwagi na niedozwolone multiplikowanie transakcji przez powoda. Powód w powyższy sposób zmierzał bowiem do nieuczciwego wygrania konkursu. W ocenie pozwanego wykonanie przez powoda kilkudziesięciu transakcji u jednego sprzedawcy nie miało na celu wykonywania jego realnych zobowiązań ani nie było usprawiedliwione rzeczą potrzebną, a jedynie chęcią wpłynięcia na wynik konkursu w sposób nieuczciwy. Pozwany podkreślił, że decyzja o wykluczeniu powoda z konkursu była podjęta z uwagi na brak uczciwości działań powoda. Wskazano dodatkowo, że regulamin tylko przykładowo wskazywał sytuacje, w których uczestnik może zostać wykluczony z konkursu, a do takich sytuacji należała, wskazana wprost w regulaminie, próba wpłynięcia na wynik konkursu. Ponadto pozwany podniósł, że

powód nadużył przysługującego mu prawa, gdyż jego celem było zmanipulowanie wyniku konkursu w taki sposób, aby osiągnąć nagrodę główną w sposób sprzeczny z regulaminem. Pozwany podniósł, że wykluczenie powoda było zasadne, gdyż jego działanie stanowiło ingerencję w mechanizm konkursu. Pozwany stwierdził ponadto, że wartością przedmiotu sporu nie jest kwota odpowiadająca wartości nagrody konkursowej, której powód nie otrzymał, lecz koszty i wydatki poniesione przez niego w związku z ubieganiem się o tę nagrodę. Pozwany podniósł także zarzut niewłaściwości miejscowej sądu.

(odpowiedź na pozew k. 124-127)

W replice na odpowiedź na pozew z dnia 21 stycznia 2016 roku powód wskazał, że postanowienia regulaminu konkursu nie przewidywały możliwości „odrzućcia transakcji przez Bank”, który to komunikat pojawił się w rankingu obok numeru identyfikacyjnego powoda. Ponadto stwierdził, iż zarzucane przez pozwanego nieuczciwe i nieuzasadnione multiplikowanie transakcji oraz chęć wpłynięcia na wynik konkursu nie znajdują uzasadnienia w okolicznościach niniejszej sprawy, gdyż zgodnie z regulaminem zadaniem konkursowym było dokonanie właśnie jak największej liczby transakcji. Wskazano także, iż regulamin konkursu powinien być precyzyjny, a przyczyny wykluczenia uczestnika z udziału w konkursie powinny być w nim ściśle określone, wobec czego multiplikowanie transakcji, jako nieuznane przez regulamin za działanie wpływające na wynik konkursu, nie może być podstawą dyskwalifikacji. Tym samym powód uznał stwierdzenie pozwanego, że regulamin tylko przykładowo wskazuje sytuacje, w których organizator może wykluczyć uczestnika w promocji za chybione. Podniósł również, że niejednoznaczne postanowienia regulaminu, który w jego ocenie stanowi wzorzec umowy w rozumieniu kodeksu cywilnego, należy tłumaczyć na korzyść uczestnika. Powód wskazał, że postanowienia regulaminu nie wskazują na wymóg, aby zobowiązania będące przedmiotem transakcji miały realny charakter, czy były usprawiedliwione rzeczową potrzebą oraz nie definiuje jak należy te pojęcia rozumieć. Powód podniósł ponadto, że wynik przedmiotowego konkursu ma charakter obiektywny, zerojedynkowy, tym samym wyłonienie zwycięzcy konkursu nie zależy od subiektywnej oceny pozwanego. W odniesieniu do wskazanej wartości przedmiotu sporu, pozwany stwierdził, że poniósł on szkodę w postaci nieprzekazania mu nagrody głównej, która mu przysługiwała, dlatego też dochodzi odszkodowania w kwocie odpowiadającej wartości nieotrzymanej nagrody. Powód dodatkowo podkreślił, że nie wpływał na wynik konkursu w sposób sprzeczny z regulaminem. Przyznał, że multiplikował transakcje, ale robił to samodzielnie, bez użycia jakichkolwiek programów, czy urządzeń.

(replika powoda na odpowiedź na pozew k. 137-139)

Sąd Rejonowy w G. W. postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2016 roku stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Mokotowa w W..

(postanowienie k. 164)

Powód w dniu 14 kwietnia 2016 roku wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w G. W. z dnia 7 kwietnia 2016 roku.

(zażalenie powoda k. 168)

Sąd Okręgowy w G. W. postanowieniem z dnia 20 czerwca 2016 roku oddalił zażalenie powoda.

(postanowienie k. 181)

Do czasu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zorganizował konkurs „Bądź aktywny jedź skuterem na wakacje”, który trwał od 01 czerwca 2015 r. do dnia 12 lipca 2015 r. Partnerem konkursu był (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Warunki konkursu zostały określone w regulaminie konkursu. Udział w konkursie mogły wziąć osoby, które zawarły z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowę konta osobistego i wykonują transakcje kartą płatniczą uzyskaną w ramach promocji. Warunkiem udziału w konkursie

było zgłoszenie uczestnika w okresie trwania konkursu do udziału w tym konkursie w panelu klienta dostępnym po zalogowaniu się na stronie konkursowej. Uczestnik konkursu, który wykonał największą liczbę transakcji w okresie trwania konkursu (nie mniejszą niż 10), a każda o wartości nie niższej niż 10 zł. miał otrzymać nagrodę główną. Zwycięzca konkursu miał zostać wyłoniony w dniu 31 lipca 2015 r.

(okoliczności bezsporne, regulamin konkursu k. 97-101, zeznania świadka W. W. k. 219).

Transakcje kartą, w rozumieniu regulaminu konkursu, oznaczały użycie do płatności bezgotówkowej karty debetowej R. P. i niebędących transakcjami w przypadku których uczestnik otrzymał w punkcie usługowym lub handlowym zwrot całości lub części kwoty tych transakcji na rachunek konta osobistego lub w gotówce. Uczestnikowi nie wolno było w jakikolwiek sposób wpływać na wynik konkursu w sposób inny niż określony w regulaminie. W szczególności zabronione było używanie programów obchodzących ograniczenia zawarte w systemie teleinformatycznym, programów działających na zasadzie auto-klikania, hakowanie, poprzez fałszywe profile, używanie botów. Pozwany miał prawo wykluczyć uczestnika, który dokonał transakcji w sposób nieuczciwy oraz naruszył przepisy regulaminu.

Nagrodą główną w konkursie był skuter J. D.'elight oraz suma pieniężna odpowiadająca kwocie należnego podatku dochodowego w wysokości 10% wartości obu elementów nagrody głównej. Wartość nagrody wynosiła 8.500 zł.

(regulamin konkursu k. 97-101)

Powód wziął udział w konkursie tj. założył konto osobiste oraz zgłosił swoje uczestnictwo, otrzymując numer identyfikacyjny (...). W okresie trwania konkursu wykonał 1.809 transakcji. Były to doładowania komórkowe za pośrednictwem dwóch podmiotów: B. M. oraz (...). Ilość wykonanych przez powoda transakcji niemal trzykrotnie przewyższała ilość transakcji dokonanych przez osobę, która wygrała konkurs.

(okoliczności bezsporne, historia konta k. 6-96)

W rankingach z dnia 16 czerwca 2015 r. oraz z dnia 30 czerwca 2015 r. numer identyfikacyjny powoda znajdował się na liście bez jakichkolwiek uwag. Natomiast w rankingu z dnia 31 lipca 2015 opublikowanym za pośrednictwem strony internetowej przy numerze powoda pojawił się komunikat „odrzucone przez Bank”.

(okoliczności bezsporne, rankingi k. 102-104, zeznania świadka W. W. k. 219)

W dniu 03 sierpnia 2015 r. powód złożył reklamację dotyczącą przebiegu konkursu. W dniu 25 września 2015 r., w odpowiedzi na reklamację powoda, pozwany wskazał, że zastosowana przez powoda metoda płatności nie polegała na płatności za faktycznie istniejące, realne zobowiązania finansowe, lecz służyła do multiplikacji (pomnażania) transakcji w celu zdobycia nagrody, dlatego też jego transakcje zostały pominięte.

(reklamacja k. 105, odpowiedź na reklamację k. 106, zeznania świadka W. W. k. 219)

Powyższy stan faktyczny, zasadniczo bezsporny między stronami, Sąd ustalił na podstawie dokumentów przytoczonych w jego opisie. Prawdziwość przedstawionych przez strony dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd również nie powziął wątpliwości, co do ich wiarygodności i autentyczności, włączając je do postawy ustaleń faktycznych w sprawie. Dlatego Sąd uznał, że dowody z tych dokumentów tworzą spójny, nie budzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to w pełni zasługujący na wiarę materiał dowodowy. Czyniąc ustalenia faktyczne Sąd uwzględnił, zgodne twierdzenia stron w trybie art. 229 k.p.c. oraz twierdzenia strony, którym przeciwnik nie przeczył w trybie art. 230 k.p.c.

Za wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał zeznania świadka W. W., gdyż były one jasne, szczerze i korelowały z dowodami z dokumentów. Sąd pominął zaś dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony wobec niestawiennictwa powoda na rozprawie w dniu 24 listopada 2016 roku, na którą powód został prawidłowo wezwany i pouczony o skutkach niestawiennictwa.

Sąd zważył, co następuje:

Wywiedzione powództwo okazało się zasadne w przeważającej części.

Okoliczności faktyczne dotyczące przebiegu i zasad konkursu organizowanego przez pozwanego oraz wykluczenia z niego powoda były między stronami de facto niesporne. Sporna była natomiast zasadność oraz przyczyny dyskwalifikacji powoda z konkursu i odmowa przyznania mu głównej nagrody.

Sąd stanął na stanowisku, że ogłoszony przez pozwanego konkurs miał charakter przyrzeczenia publicznego. Wywiedzione przez powoda roszczenie o zapłatę znajduje zatem podstawę w brzmieniu art. 471 k.c. w zw. z art. 919 § 1 k.c. W myśl przytoczonych przepisów kto przez ogłoszenie publiczne przyrzekł nagrodę za wykonanie oznaczonej czynności, obowiązany jest przyrzeczenia dotrzymać. Natomiast dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania.

Zasady konkursu były ustalone przez pozwanego w Regulaminie (...). Pozwany publicznie oświadczył, że osobie, która w okresie od dnia 01 czerwca 2015 r. do 12 lipca 2015 r. wykona największą liczbę transakcji bezgotówkowych kartą debetową Raiffeisen P. wydaną do rachunku konta osobistego otrzyma główną nagrodę rzeczową, której wartość określono na 8.500 zł. Powód wykonał takich transakcji 1.809, z których każda spełniała warunki określone w regulaminie promocji tj. jej wartość była nie mniejsza niż 10 zł i była wykonana określoną kartą debetową. Bezspornym przy tym było, że liczba transakcji dokonanych przez powoda była większa od liczby transakcji osoby, która otrzymała nagrodę główną. Uznać zatem należy, że powód spełnił warunki przyrzeczenia publicznego ogłoszonego przez pozwanego i z chwilą wykonania czynności zgodnie z treścią przyrzeczenia przysługiwała mu nagroda. Pozwany nie wykonał swojego zobowiązania odpowiadającemu roszczeniu powoda o świadczenie nagrody i w związku z tym obowiązany jest do naprawienia szkody stąd wynikłej.

Pozwany w toku postępowania podnosił, że wykluczył powoda z udziału w konkursie ze względu na naruszenie Regulaminu (...). Naruszenia regulaminu pozwany upatrywał w multiplikowaniu przez powoda transakcji, co miało zdaniem pozwanego świadczyć o ich nierzeczywistym charakterze i tym samym o oszukańczym działaniu powoda nakierowanym jedynie na uzyskanie nagrody. Ten zarzut pozwanego okazał się nietrafiony, a przede wszystkim nieudowodniony.

Zasady konkursu określone w Regulaminie (...) stanowiły treść przyrzeczenia publicznego, które pozwany zobowiązany był wypełnić. Regulamin zakazywał pod rygorem wykluczenia z konkursu sprzecznego z regulaminem wpływania na wyniki konkursu. Sąd w zachowaniu powoda, polegającego na wielokrotnym nabyciu od dwóch podmiotów doładowań komórkowych, nie dopatrywał się zakazanego regulaminem wpływania na wynik konkursu. Zauważyć bowiem należy, że zwycięzcą konkursu, w myśl Regulaminu, miała zostać osoba, która dokonała najwięcej transakcji dokonanych w określonych warunkach. Nie można zatem powodowi czynić zarzutu, że wykonał on znaczną ilość tych transakcji, skoro to wyłącznie od ilości transakcji zależało zwycięstwo. Jasnym jest, że osoba zgłaszająca swój udział w konkursie pragnie go wygrać. Powód w tym celu dokonał znacznej ilości transakcji, co świadczy o jego determinacji w dążeniu do wygrania nagrody oferowanej w konkursie, a nie jak tego dowodził pozwany chęci obejścia zasad konkursowych. Również fakt, że transakcje dokonane przez powoda były jednorodnej tzn. były to wyłącznie transakcje doładowania komórkowego na sumę 10 zł nie świadczy o oszukańczym zamiarze powoda. Nie jest bowiem tak, jak wskazał pozwany, że wykonane transakcje nie były „rzeczywistymi”. Powód w sposób rzeczywisty świadczył na rzecz określonych podmiotów pewne kwoty za pomocą określonego kanału płatności i otrzymał z tego tytułu świadczenie – doładowanie komórkowe. Transakcje te należy zatem uznać, wbrew twierdzeniom pozwanego, za realne i faktycznie istniejące. Tym samym Sąd nie podzielił wniosku pozwanego jakoby zachowanie powoda było niedozwolone regulaminem. Regulamin nie zakazywał bowiem dokonywania licznych transakcji, w małych odstępach czasu i na rzecz niewielkiej ilości podmiotów.

W tym miejscu wskazać również należy, że skoro pozwany wskazywał, że powód w sposób nielegalny wpływał na wynik konkursu powinien był ten fakt udowodnić. Pozwany zaś korzystając z pomocy profesjonalnego pełnomocnika

nie przedstawił żadnego dowodu na to, że powód wpływał na wynik konkursu w sposób inny niż określony w regulaminie. W szczególności nie wykazano, że powód używał programów obchodzących ograniczenia zawarte w systemie teleinformatycznym, programów działających na zasadzie auto-klikania, hakowania, używał fałszywych profili, czy botów.

Niezasadny okazał się także zarzut nadużycia prawa podmiotowego przez powoda. Pozwany przede wszystkim nie wskazał jakie zasady współzycia społecznego zostały przez powoda naruszone oraz w jaki konkretnie sposób. Ograniczył się jedynie do wskazania, że powód „zmanipulował wynik konkursu, aby osiągnąć nagrodę główną”.

Ponadto należy zauważyć, że zapis regulaminu, na który powołuje się pozwany nie dotyczy konkursu, w którym brał udział powód, a zatem jego wykluczenie z konkursu nie mogło nastąpić na tej podstawie. Zważyć bowiem należy, że zapis regulaminowy zakazujący uczestnikowi konkursu wpływać na wynik konkursu w sposób inny niż określony w regulaminie (§ 8 ust. 1 Regulaminu) znajduje się w części regulaminu dotyczącego konkursu „Hasło reklamowe C. Bonus”. Jak wynika z § 1 ust 1 regulaminu konkurs „Hasło reklamowe C. Bonus” był określany w dalszych częściach regulaminu jako (...) a konkurs „Bądź aktywny, jedź skuterem na wakacje” określany był dalej jako (...), chyba że regulamin stanowi inaczej. Organizator konkursu sam zatem postanowił, że § 8 ust 1 Regulaminu dotyczyć będzie jedynie (...) („Hasło reklamowe C. Bonus”), a nie (...) („Bądź aktywny, jedź skuterem na wakacje”), gdyż w treści tego zapisu regulaminu nie znajduje się odniesienie do innych konkursów. Przypomnieć w tym miejscu należy, że powód brał udział w konkursie „Bądź aktywny, jedź skuterem na wakacje”, a nie w konkursie „Hasło reklamowe C. Bonus”. Gdyby organizator konkursu chciał by postanowienia regulaminu zakazujące wpływania na wynik konkursu były zakazane również w odniesieniu do konkursu „Bądź aktywny, jedź skuterem na wakacje” umieściłby taki zapis w regulaminie. Taka wykładnia regulaminu prowadzi do wniosku, że regulamin nie wprowadzał innych warunków co do transakcji kwalifikujących się do udziału w konkursie niż określone w § 11¹ Regulaminu, które to warunki powód bezspornie spełnił. Tym samym Sąd uznał, że nie było podstaw do wykluczenia powoda z konkursu „Bądź aktywny, jedź skuterem na wakacje” organizowanego przez pozwanego ze względu na złamanie przez powoda regulaminu konkursu.

Niezasadny okazał się również zarzut pozwanego dotyczący wysokości poniesionej przez powoda szkody. Pozwany twierdził bowiem, że szkoda poniesiona przez pozwanego była szkodą ewentualną, która nie podlega naprawieniu.

Sąd podziela powszechnie wyrażane poglądy, według których szkoda ewentualna to korzyści, które potencjalnie poszkodowany mógł osiągnąć, jednak prawdopodobieństwo ich osiągnięcia nie było dostatecznie wysokie (tak: Z. Banaszczyk, w: Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2015, s. 1162, Nb 49; A. Olejniczak, w: Kidyba, Komentarz, 2014, t. III, cz. 1, s. 106, Nb 13; K. Zagrobelny, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz, 2016, s. 653, Nb 42). Typowym przykładem szkody ewentualnej jest pozbawienie szansy na uzyskanie przysporzenia majątkowego np. wygrania na loterii lub innej grze losowej (por. C., Zobowiązania, 2009, s. 91, Nb 146). Jakkolwiek zgodzić się należy z pozwanym, że naprawienie szkody w reżimie odpowiedzialności kontraktowej jest niedopuszczalne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 17 stycznia 2001 r., I ACa 1094/00, W.. 2002, Nr 2, s. 33–38), jednakże należy zauważyć, że w niniejszej sprawie powód poniósł szkodę nie w postaci szkody ewentualnej, ale w postaci utraconych korzyści (lucrum cessans). Szkodę ewentualną od lucrum cessans odróżnia się poziomem prawdopodobieństwa osiągnięcia korzyści. W niniejszej sprawie jest oczywiste, czego pozwany nie negował, że gdyby powód nie został wykluczony z konkursu to by go wygrał i pozwany powinien mu świadczyć nagrodę. Poziom prawdopodobieństwa uzyskania przez powoda korzyści jest zatem w niniejszej sprawie na tyle wysoki, że uznać należy niewykonanie przez pozwanego swojego zobowiązania jako przyczynę niezyskania korzyści przez powoda w rozmiarze równym wartości nagrody głównej.

Jak wskazano wyżej wysokość szkody powoda jest równa wartości nagrody głównej w konkursie. Regulamin konkursu w § 11² ust 1 stanowi, że wartość nagrody w Konkursie 2, w którym powód brał udział, wynosi 8.500 zł. Wprawdzie na nagrodę tę składa się nagroda główna – skuter J. D.'elight oraz suma pieniężna odpowiadająca kwocie należnego podatku dochodowego w wysokości 10% wartości oby elementów nagrody głównej, jednak regulamin wprost przewidywał, że wartość nagrody głównej wynosi 8.500 zł. A zatem szkoda, którą poniósł powód wyniosła 8.500 zł.

Ze wskazanych wyżej powodów Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 8.500 zł oddalając powództwo w pozostałej części tj. co do 300 zł.

Od powyższej należności Sąd zasądził nadto od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie zgodnie z żądaniem powoda tj. od dnia 22 grudnia 2015 r. tj. od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty. Roszczenie odszkodowawcze wynikające z art. 471 k.c. ma charakter bezterminowy (art. 455k.c.), staje się więc wymagalne w chwili wezwania dłużnika do spełnienia świadczenia. W niniejszej sprawie rolę wezwania do zapłaty pełniło doręczenie pozwanemu odpisu pozwu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 maja 2012 r., II (...), L.). Roszczenie powoda było zatem wymagalne od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu i od tego dnia należne są odsetki.

Podstawą powyższego orzeczenia są przepisy art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którymi, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi - przy czym, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i art. 100 in fine k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód przegrał sprawę jedynie w nieznacznej części w związku z czym pozwany zobowiązany jest do zwrotu na rzecz strony powodowej kosztów postępowania, na które złożyły się: 440 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 1.200 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika reprezentującego powoda, ustalone na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490) w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu.

(...)